

saa stor Forsamling. Samtidig har man foreslaaet, at alle Medlemmer af det snævrere Udvalg skal vælges, saaledes at det vil afhænge af Menighedsraadets Bestemmelse, om Præsten skal være med i Udvalget eller ej. Denne sidstnævnte Bestemmelse er foreslaaet saaledes af det kirkelige Udvalg, og selvom Ministeriet vil finde det naturligt i de fleste Tilfælde, at Præsten er med i Udvalget, er man enig med det kirkelige Udvalg i, at der ikke er Grund til at fastslaa, at dette ubetinget skal være Tilfældet, idet der sikkert ogsaa vil findes Tilfælde, hvor Præsten ønsker at være fritaget for dette Hverv.

De øvrige Bestemmelser i disse §§'er svarer i det væsentlige til Bestemmelserne i den gældende Lovs § 4.

Til §§ 5—7.

De heri indeholdte Regler om Bestyrelsen af Kirkens Midler svarer til de i den nugældende Lovs § 5 indeholdte, i hvilke man ikke finder, at der er Grund til at gøre Forandring. Man har i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalg fundet det rigtigt, at det fastslaaes, at Kirkens under Menighedsraadets Bestyrelse værende Midler bestyres gennem en Kirkekasse, saaledes, at de skal holdes adskilt fra de Midler, som efter det samtidig fremsatte Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen bestyres af Menighedsraadet igennem Præstelønningskassen.

Bestemmelsen i § 6, 1. Stk., er særlig foranlediget af et Ønske fra Repræsentanter for de sønderjydske Landsdele i det kirkelige Udvalg.

Reglen i 2. Stk. sigter til at borttage den Tvivl, der hidtil har været om, hvorvidt Kirkebestyrelsen eller Overtilsynet skulde optræde for Kirken i Retstrætter.

Til § 8.

Denne Bestemmelse svarer til den nuværende Lovs § 9, idet der dog er gjort en Tilføjelse om, at der for Kirkens Regning kan anskaffes et Antal Høreapparater. Det har hidtil været Tvivl underkastet, om der var Hjemmel til denne nu i flere Kirker indførte Foranstaltning.

Til § 9.

Efter de nugældende Regler (se Lov 1915 § 8) beskikker Overtilsynet alle Organister og i Købstæderne tillige Kordegn og Graver, hvor disse Stillinger ikke er forbundne med Lærerebeder.

Med Hensyn til Beskikkelsen af Organister (Kantorer) i København og Frede-

riksberg er der ved Lov om Lønning af Folkekirkens Tjenestemænd i København og paa Frederiksberg af 28. Juni 1920 givet nye Regler, hvorefter Ministeriet foretager denne Beskikkelse, naar Embedet er i 1. eller 2. Honorarklasse. Denne Bestemmelse er bibeholdt. Men man kan da ikke som foreslaaet af det kirkelige Udvalg finde det rigtigt, at tilsvarende Stillinger i Købstæderne skal besættes af Menighedsraadet. Man har derfor for Købstædernes Vedkommende bibeholdt den nugældende Bestemmelse, hvorefter Beskikkelsen sker af Overtilsynet efter Indstilling af Menighedsraadet.

Derimod mener man, at alle Kirkebetjentstillinger paa Landet — herunder ogsaa Organiststillinger — bør kunne besættes af Menighedsraadet.

Iøvrigt er Bestemmelserne i denne § i det væsentlige overensstemmende med den nugældende Lov.

Til §§ 10—15.

I disse §§'er findes Reglerne om Kirkernes Overslag og Regnskab samt om Laan og Ligning til Kirker.

Efter at der i Lovforslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen er foreslaaet indført Provstiudvalg, der skal beskæftige sig med Menighedernes økonomiske Forhold, er det naturligt at henlægge en Del af det Arbejde vedrørende Kirkernes økonomiske Forhold, som hidtil har paahvilet Stiftsøvrighederne, til disse nye Institutioner. Det foreslaas derfor, at Landsbykirkernes Overslag, der tidligere, naar de viste Underskud, skulde stadfæstes af Stiftsøvrighederne, fremtidig skal stadfæstes af Provstiudvalget, der ogsaa skal kunne træffe Bestemmelse om Ligning paa Menigheden, dog for de Kirker, der efter Tiendeafløsningen er blevet selvejende, med den Begrænsning, at Ligningsbeløbet ikke maa overskride 500 Kr. Er der i et enkelt Aar Tale om en større Ligning, skal denne fastsættes af Ministeriet. Det fremgaar af det foran under de almindelige Bemærkninger anførte, at man ikke kan anse det for paakrævet, at alle Lignings-sager skal gaa til Ministeriet. Men paa den anden Side maa det anses for nødvendigt, at en Ligning, der udgør et større Beløb end 500 Kr., hvilket i næsten alle Tilfælde vil sige et Beløb, der udgør mere end 100 pCt. af det Beløb, som ved Tiende-kommissionsforretningen er fastsat til Kirkens aarlige Udgifter, maa prøves nøje, og Sagen indsendes til Ministeriet, for at det